

VIVES

Escrita i dirigida per **GABRIEL OCHOA**

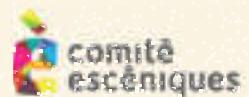
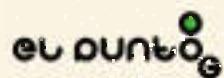
**SERGIO CABALLERO
LAURA ROMERO
PAU ALABAJOS**

Una producció del:

Creada per:

**“No et límites a contemplar aquestes hores
que ara vénen. Baixa al carrer i participa.
No podràn res davant un poble
unit, alegre i combatiu”**

Vicent Andrés Estellés

ÍNDEX

- Sinopsi
- #Vivesviu: el valor de l'educació
- Fitxa artística + currículum de l'equip
- Recull de premsa – reaccions públic
- Valors afegits: guia didàctica + projecte pedagògic
- El punto g – espai de creació
- Contacte

SINOPSI

Vives és, fonamentalment, una peça teatral a tres temps que reflexiona sobre les càrregues policials a l'Institut Lluís Vives en 2012 coneguts com a #primaveravalenciana, alhora que ens parla d'alguns aspectes de l'humanista valencià del segle XVI, Lluís Vives, establint ponts entre una realitat i l'altra per a plantejar al públic la vigència del missatge de Vives i la necessitat d'una atenció essencial sobre les qüestions relacionades amb l'educació i la filosofia.

La peça està organitzada en tres moments concrets en llocs i temps diferents, que protón fer una reflexió al voltant de la educació, la seua evolució (i involució), i sobre el llibre com a arma de construcció massiva.

#VIVESVIU EL VALOR DE L'EDUCACIÓ

"Res fan fàcil i tan difícil com escoltar"

Diàlegs Lluís Vives

VIVES, viu, vivència, vida

Vives és planteja com a una peça per a escolars de més de 14 anys (últims cursos de l'ESO i batxiller), que els fa reflexionar sobre el valor de la filosofia i l'educació en el present, passat i en el futur. Un públic per altre costat adult i al que parlar (i sobre tot escoltar) de tu a tu.

La filosofia com diu el mateix Lluís Vives a la obra, és un arma de construcció masiva, el que fa que pensem, que raonem.

"...S.- Som éssers cognitius, i al contrari que moltes d'cixos bòstics que mataren el meu pare i tenen allà amb la meua mare nosaltres racions. Tu i jo l'poguem mil voltes a les coses, -I nostre cervell és un arma de construcció massiva,"

En això sentit Vives s'ha plantejat com a un repte des dels inicis, perquè s'ha treballat colze a colze amb la gent del Master de Teatre Aplicat que han fet la guia didàctica de la proposta, al temps que s'ha visitat els instituts per a fer entendre el treball de Vives dels sabors.

"El pensament sobre l'educació de Vives es resumeix en tres grans àrrees: com pensar i saber bé (bene sapere), com expressar-se amb correcció (bene dicere) i com viure bé moralment (bene vivere). Aquestes tres dimensions són de total vigència avui en dia, doncs si ens detenim a pensar quins són els aspectes de les actuals competències (què volem que les persones siguin capaces de ser? què volem que les persones siguin capaces de fer?, què volem que les persones siguin capaces de coneixer? i de quina manera volem que les persones siguin capaces de conviure amb els altres?) trobarem la modernitat del pensament de Joan Lluís Vives" diu Tomás Motos a la guia didàctica de la obra.

Fixa tasca és la que obrareja una obra com a Vives per als actuals generacions, al temps que els posa en la situació que visqueren els seus companys i companyes de l'IES Lluís Vives a febrer del 2012 i les carregues policials contra ells. Com diu Kant "Allò que penses no és allò que fas, però allò que fas ha de vindre d'un pensament".

Qui era Joan Lluís Vives? Què sabem d'ell?

Més enllà d'humanista, filòsof i polític, res més concixem de la seua vida. Però estic intelectual valencià va passar part de la seua vida entre Anglaterra, França i Flandes, formant-se i fou amic de destacades figures del segle XV i XVI com Tomás Moro o Erasmo de Rotterdam. De ells no sols va aprendre una educació més europeista alluryada d'inquisicions i restriccions, sinò que a més a més va desenvolupar un treball molt important com a pedagog amb l'ús del llatí.

Els seus diàlegs sobre educació (a imatge i versamblaça dels de Sòcrates o Platò), són un tractat fonamental sobre com eduquem a les noves generacions, què s'ha d'aprendre o perquè és tan valiosos l'educació:

"PARC,- Quant costa l'ensenyament?

I II ÓPONO,- Si el xicotet l'aprofità scrà barata; pel contrari cara."

Diàlegs | Lluís Vives

FITXA ARTÍSTICA + CURRICULUM DE L'EQUIP

Vives va ser estrenada al Teatre El Musical el 12 de febrer del 2017,
en el cinquè aniversari de les càrregues policials als estudiants del Vives.

Una producció del Centre Teatral Escalante
i Diputació de València
Creada per Elpuntog

Text i direcció.	GABRIEL OCHOA
Producció.	MARTA CARSÍ i GABRIEL OCHOA (Elpuntog)
Actors.	SÉRGIO CABALLERO
	LAURA ROMERO
Música en directe.	PAU ALABAJOS
Ajudant de direcció.	LUCÍA SÁEZ
Vestuari.	MARÍA ALMUDÉVER
Vídeo, web, xarxes.	JOSÉ MARÍN i MIREIA MERCADAL (MementoNet)
Grafisme.	ÁLEX RENAVENT

Escenografia.	LOS REYES DEL MAMBO
Dissey de llums.	DIEGO SÁNCHEZ
Correció lingüística.	MIQUEL IRUELA, ROBERT MARCH
Guia Didàctica.	TOMÁS MOTOS MARÍA JOSÉ GUISSADO ANTONI NAVARRO RAFA PALOMARES Máster en Teatre aplicat (Universitat de València)

AGRAÏMENTS. Anna Moret, José Alberlo Fuentes, Josep-Lluís Navarro Lluch, Josep Policarpo i l'equip del Centre Teatral Escalante, David Vidal (El Petit Editor), Sergio Icanyez, Kika Garcelán, Laura Monrás, Eva López, Xavier Aliaga, Miquel Iruela, Josep Barberà, Marioel Bayona, Jacobo Pallarés, Espacio Inestable, Esther Melo, Escuela Ott, Alfred Picó, Roberto García, l'Horta Teatre, Alberlo San Juan, Teatro del Barrio.

www.elpunlogcreacion.com
info@elpunlogcreacion.com

#Vivesviu
#primaveravalenciana

GABRIEL OCHOA

www.gabiochoa.com
www.elpuntogcreacion.com

Dramaturg, guionista director.

Director artístico de las residencias teatrales CREADOR.ES (www.creador-es.com)

Com dramaturg i director destaca en els seus muntatges *Vives* (2014) Centre Teatral Escalante i Diputació de València, *Las guerras correctas* (2015) Teatro del Barrio, La Rambleta i Teatro de las Esquinas, *Den Haag* (2013) i *Mi camiseta, sus zapatillas, tus vaqueros* producció del festival VEO 2010.

L'editorial Ep skenion va publicar *Den Haag y otros textos teatrales* (2013). La Fundació SGAE va publicar *Las guerras correctas* (2015).

Ha co-escrit i dirigit el llargmetratge *El amor no es lo que era* (2013), protagonitzat per Aída Folch, Nicolás Coronado, Alberio San Juan, Blanca Romero, Carlos Álvarez-Nóvoa i Petra Martínez.

PAU ALABAJOS

Cantautor valencià en actiu des de 2003, amb quatre treballs discogràfics en el mercat. El seu últim disc és *L'amor i la ferocitat*. Actualment és secretari del Col·lectiu Ovidi Montllor (COM), associació de músics i cantants del País Valencià.

SERGIO CABALLERO és VIVES i JOAN

Actor de Vila-real amb una extensa carrera en el sector teatral i audiovisual.

Format a Barcelona en el Col·legi del Teatre (1995-97), va començar a la companyia Visitants i a partir d'així moment troballaria amb moltes companyies com Albena Teatre, La Pavana, Moma Teatre, Teatre Micalet, Teatres de la Generalitat Valenciana (TCV), Bambalina Titelles, Zircó Producciones, Teatre Nacional de Catalunya (TNC), CulturArts Generalitat Valenciana,... i directors com Carles Alfaro, Carles Alberola, Rafa Calatayud, Antonio Díaz Zamora, Pep Cortés, Ramón Moreno, Boris Rosenstein, Carol López, Toni Casares, Pepe Sancho, Lorena Cozzi, Francesc Cerro, Jaume Policarpio, Hadi Kurichi, Resu Belmonte,....

Actualment té en cartell el muntatge *Vives* a més de la peça catalana *El test* i la valenciana *CarInyo*.
www.sergiocaballero.es

LAURA ROMERO és PAU i SUSANNA

Actriu jove valenciana amb una extensa formació i carrera en diverses companyies com ara Tabula Rasa, Albena teatre, Wichita Co, Teatro de los Manantiales, a més de treballar a Teatres de la Generalitat i a la companyia de teatre clàssic.

Últimament l'hem vista a la producció *Nosotros no nos mataremos con pistolas* de Víctor Sánchez.

RECOLL DE PRENSA + REACCIONS PÚBLIC

A continuació algunes de les reaccions, a premsa com a xarxes socials, de Vives als seus pases a València i Madrid.

86 Teatro

Frutos de la Primavera Valenciana

VIVES, de Gabi Ochoa - Teatre El Musical

Inma Garín

Vives es una pieza dramática potente y muy bien escrita, que cree en el valor de la educación para construir sociedad, proponiendo dilemas que nos afectan tanto en el nivel intelectual como personal. Partiendo de un hecho real, las cargas policiales de 2012 frente al IES Lluís Vives, Gabi Ochoa (1976), dramaturgo (*Las guerras correctas*) y director e impulsor de iniciativas tan interesantes como, creaciones, propone una reflexión sobre el mundo en que vivimos.

Con diálogos fluidos entre un profesor (Sergio Caballero) y su alumna (Laura Romero), se van desgranando los hechos sucedidos, los mismos que conmovieron a la sociedad hace cinco años y que impulsaron la politización de adolescentes y jóvenes. Pero el proyecto Vives va más allá. Producida por Escalamé Centre Teatral, la pieza impulsa sobre todo una educación ce los jóvenes para la reflexión crítica ce la realidad confrontándole con un conflicto ante el que ha de tomar partido. Para ello hay que formarse, distinguir entre ética y moral, saber tomar decisiones informadas y asumir las consecuencias. De ahí que los otros dos actos que componen la obra aborden en otras dos vertientes que se relacionan con el asunto primero: el que protagoniza el propio humanista del XVI,

interpretado as mismo por Caballero, y su níncipulo/a, también Romero. No habla de la discriminación por razón de sexo ante el derecho a la educación, así como el miedo al poder que tiene muchas veces a las personas de bien, y la situación de la juventud hoy, que se ve obligada a emigrar en busca de un futuro que aquí no encuentra. Mediante una escena muy tensa vemos a Joan, el profesor del primer acto, tantos años después, acudiendo a la Conselleria de Educacion para aclarar un trámite administrativo. Allí trabaja internamente Susanna, y a partir de aquí sucede algo que cambia la vida de esta y la relación entre ambos.

A destacar en este montaje, la música en directo (voz y guitarra de Pau Albajos) que arropa y marca distancias con respecto a la acción, siendo a la vez su eco. En fin, una obra muy bien escrita y fácil de seguir, con momentos realmente emocionantes. Entretenida y contundente en el mensaje. Repleta de referentes locales, bien medida y modulada que revela oportunidad e inteligencia. Brilla el talento de los dos intérpretes. Con todo hay algunos aspectos que a buen seguro mejorarán en otros escenarios más pequeños, como el Teatre de Barrio donde se estrenará la versión castellana. El texto, acompañado de materiales didácticos y una entrevista con el autor se puede adquirir en una bella edición de El Petit Editor.

"Vives es una pieza dramática potente y muy bien escrita que cree en el valor de la educación para construir sociedad"

Inma Garín Cartelera Turia

CRÍTICA
CÉSAR RIOS
A. WERNER FRIED

**ARTES
ESCÉNICAS**

Filosofía de la dignidad

1760

VALLDÉS. En función de 707.200 habitantes de la provincia de Valencia se multiplicaron contra los vecinos en edificios. Una dura competencia provocó la reacción de los vecindarios ricos y de parte de la sociedad universitaria de la ciudad. Así quedó convencido en un año el presidente de la vecindad 'Paterna Valencia'.

Geben Sieben ausgesch.

卷之三

WIVES
By A. B. GARDNER. Dated 1865.
Reprint. Easton Press, 1987.
Glossy cloth. Fine binding.

En efecto, ese verano se firmó por Paul Alarcón, un director una documental sobre el parqueadero en el centro de la ciudad y sus discusiones fueron expresadas al público, la incertidumbre se declaró y por momentos pareció que el debate social se reavivaría. Entonces pese a que la autoridad estatal promovió y creó el fondo para el fútbol, con referencias a los ideales de sucesos Olímpicos o Kort, tal-

Es la encrucijada de expectativas y anejos al punto de partida, a veces imposibilitando determinación y decisión, a veces estimulando y animando un espíritu optimista y optimaria a pesar de las adversidades.

卷之三

para el profesor de Filosofía y a Luis Vives. Alcanzó un amplio intercambio científico e intelectual entre ambos filósofos.

mero como la cultura Sur (ambién Izu, la de Luis Vives), luego fracasó en que se lea, heredó el chilenismo en que se ha transformado la política federal dependiendo y la fraternidad social. Con-

"Debería ser obligatorio escuchar el discurso en defensa de la razón y contra la domesticación del pensamiento de esta obra maestra" José Vicente Peiró *Las Provincias*

119 Cualquier día en cualquier esquina

Utopies, idealistes, ingénus

Practical Data Structures

Luis Vives nació en el corazón de los rebeldes. Su violencia secular sigue siendo un grito de guerra contra la ignorancia y por la libertad de pensar. Así lo pudieron comprobar quienes asistieron, en el Teatro El Musical, a la representación de *Vives*, la obra en tres actos, escrita y dirigida por Gabriel Ochoa, y producida por el Centro Teatral Escudero. Reivindicante y crítica obra interpretada por dos estupendos actores: Laera Romero y Sergio Caballero; y con Pau Alabajos y sus batallas. Un trabajo en equipo que incluye a Lucía Sáez, María Almudéver y Diego Sánchez, entre otros, y publicada en libro por El Petit Editor.

Ha pasado un lustro desde la Primavera Valenciana -la joven revuelta espontánea por la libertad y la dignidad de la universidad- y no ha sido en balde. Aquellos utópicos idealistas, ingenuos, de la hermosa canción himno de Pau Alabajos, no lo fueron tanto, a la postre; se han hecho maestros, pero su seminal revuelta caló en la conciencia colectiva y se ha convertido en un referente en la lucha por una enseñanza pública de calidad.

En el corazón recuperado del Cañamelar-Cabanal, un domingo de luna llena, el público de todas las edades llenó hasta la bandera el patio de butacas de esta sala magnífica, que ha vuelto a la vida gracias a la resuelta política cultural del Ayuntamiento. Una armena hora de teatro joven, conceptual y rotun-

en el estilo de las obras del maestro Arthur Miller, y con toda la distancia del viejo Brecht; dos mesas, cuatro sillas, una escenografía minimalista, obra de Los Reyes del Mambo, y una combinación actoral con ritmo: una actriz y un músico, Pau Alabajos, quien con sus ~~guitarra~~ intervenciones de guitarra unplugged, aumentaba el poder emotivo y revolucionario de la obra; escrita con gracia y con aire autóctono y reflexivo, cargada de contenido, muy lejos de los folletines y astracanadas a que nos tiene acostumbrada a escena. Lenguaje directo, y una brillante dialéctica entre los acontecimientos de la primavera de 2012, frente al Instituto Luis Vives, y la presencia fantasmal y loca del gran humanista del XVI. Una obra redonda, que además incorpora en su diálogo hechos recientes, galvánica en frescura.

Y una idea esencial con guerra, muy icono podría ser la foto de una manifestante que estampa un libro en el casco de un antidisturbios, como la rosa que le ofreció a la guardia nacional la muchacha hippy contra la guerra de Vietnam, en los sesenta del siglo pasado. El libro como arma de construcción masiva, una consigna de rebeldes para el siglo nuevo, Hermosa vuelta de tuerca que transborda a odiosa frase bíblica en un grito de ánimo para la nueva revolución mental, la que desde el pozo sin fondo de los siglos nos susurra el bueno de Vives.

"Una amena hora de teatro joven, conceptual y rotundo al estilo de las obras del maestro Arthur Miller".
Axelardo Muñoz, *Cartelera Turia*.

Jerónimo Cornelles
@JCornelles3

#VIVESVIU impresionante. Gracias.
Qué pasada. Que sencillo. Que
bien escrito. Orgulloso de ser
valenciano y de creadores como
[@gabkarwai](#)

10/2/17 13:20

Rafa Jordán @RafaJordánDIA-1d
N'hi ha motius per anar a veure fins
el 12 de febrer l'obra Vives al Teatre
El Musical. Bona feina de memòria i
reflexió, molt recomanable!

TU y 5 más

Raúl Gálvez
@raulgavez_m

En aquest món d'immediatesa
s'agreix una obra de teatre com
Vives, que interroga l'espectador i
ens fa pensar. Senzilla i punyent
[#vivesviu](#)

10/2/17 16:20

Isabel Martí

1h - 0

"Ja saps que viure vol dir
prendre partit". Impactada
per Vives [#vivesviu](#)

Vea traducción

Domènec Boronat Casanova en
Madrid.

1h - 0

En tants anys que porto en la docència, no
recorde haver experimentat una sensació tan
càlida i commovedora com la viscuda avui a
Madrid amb 26 alumnes del Mossén Alcover
veient l'obra "Vives" al Teatro de Barrio.
Gràcies Gabi Ochoa per haver propiciat
aquesta particular catarsi. Els alumnes i jo ho
recordarem per molts anys.

VALORS AFEGITS: GUÍA DIDÀCTICA + PROJECTE EDUCATIU

L'obra s'ha alçat amb un treball continu amb els professors d'Instituts com a correa de transmissió del missatge vivesià.

Per un costat perque Antoni Navarro, Rafa Palomares, María José Guisado i Tomás Motos han sigut els artífex de la guía d'ística de la proposta i perque ells des del Master de Teatre Aplicat treballen en ferramentes amb els joves per a arribar a cinc públics.

A més, perque abans de les funcions he anat als instituts per a entortir eixa relació i per a que enteren la proposta escènica. En este sentit, Gabi Ochoa i Pau Alabajos han recorregut diversos centres educatius i per les futures funcions estan disposats a anar als centres per a treballar la peça en tres vessants:

· Un treball de història i coneixement de la vida i obra de Vives. Esta part es fa de manera didàctica per a que els alumnes entenguen a Vives, que amb 18 anys es va anar fora de Espanya i vaig conèixer a Erasmo (es a dir, va fer el seu propi Erasmus).

- Un teatre fòrum / joc creatiu amb els xavals per a incentivar la seua creativitat amb dilemes vivesians i reflexions sobre el seu paper a l'educació. Normalment tenen dos propostes: una que li anomenem "El dilema de l'esludiant" i l'altra és la paradoxa de l'instint. Dos proposades que apareixen en la mateixa obra, de manera que quan la veuen es senten identificats.
- Per últim, Pau Alabajos toca alguns temes i incentiven a les seues preguntes i reflexions, al temps que els fan una enquesta per a saber que coneixen de #primaveravalenciana i de Lluís Vives.

Vives és un projecte que intenta ser una taca d'oli que s'expandeix amb l'única finalitat de interrogar als estudiants sobre l'educació i la filosofia que reben, i a més un compromís amb el professorat i el seu treball diari.

© Josep Maria Rodríguez (memoriajoliet)

EL PUNTO G – ESPAI DE CREACIÓ

El puntog inicia la seua activitat al 2013 com a espai de creació que acaba seient una companyia teatral i un espai de gestió cultural.

El material el desenvolupen al blog: www.elpuntogcreacion.com

Posteriorment són artí'ex de tres muntatges com companyia, l'últim d'ells per a públic adolescent:

- **Vives**, producció del Centre Teatral Escalante (2017), material didàctic desenvolupat amés el Máster de Teatre Aplicat de la Universitat de València
- **Den Haag**, estrenat en la 1ª edició de Creador.es 2013 i desenvolupat a Panorama Sur (Buenos Aires 2011).
- **Papillas gustativas**, investigat als V Encontres de Magalhães 2011, desenvolupat per la Red de Teatros Alternativos.

A més, El puntog gestiona les residències teatrals Creador.es des dels seus inicis al 2013 i el Laboratori Creador.es. Els seus membres treballen en això des de fa 5 anys.
www.creador-es.com

Podreu veure tota la informació sobre ells a
www.elpuntogcreacion.com

CONTACTE

Gabriel Ochoa i Marta Cars'
C/ Manuela Estellés, 87 – 10 dreta
46022 València
600363603
gabiochoa@mc.com
www.elpuntogcreacion.com

Distriució:
Teresa De Juan
618345588
cultura@ldjproducciones.com
<http://www.ldjproducciones.com>